

Tajomstvo oceánu

Divadlo: SpozaVoza

Námet: Patrícia Sopkovičová

Réžia, hudba, hrajú: Miro Mihálek, Patrícia Sopkovičová

Scéna, bábky, kostýmy: Miriam Horňáková

Divadlo SpozaVoza je profesionálnym zájazdovým divadlom, ktoré bolo založené v roku 2012 absolventami katedry bábkarskej tvorby VŠMU. Bábková inscenácia o veľkom putovaní malej veľryby, ktorá hľadá domov. Predstavenie na motívy knihy Gerda (Adrián Macho). Príbeh je o malej veľrybe, ktorá sa jedného dňa ocitne sama. Vydá sa na dobrodružnú cestu, kde získava mnoho priateľstiev a zážitkov. Predstavenie odкрýva aj environmentálnu tému a snaží sa už v detskom veku prebudiť záujem o triedenie odpadu a čistotu okolo seba. Inscenácia Tajomstvo oceánu komunikuje ľuďom a najmä deťom ako triediť odpad, taktiež, čo znamená priateľstvo a celkové priblíženie podmorského sveta. Je to typ putovacej rozprávky, kde hlavná hrdinka veľryba Gerda putuje stretáva morské koníky, čajky, tučniaky, chobotnicu, medúzy, mušle, kraba a svojho brata Jensena. Chobotnica a krab zbierajú odpadky a strážia ich. Dejová línia tejto hry nebola takmer žiadna, neobsahovala ani vyvrcholenie. Postava Gerdy bola príliš jednoliata. Pre diváka mohla pôsobiť až nudne. Inscenácia sa niesla v príliš jemnej atmosfére a v deji sa vo svojej podstate nič nedialo. Počas pol hodinovej hry sa zrazu objavil koniec, kde Gerda stretáva brata Jensena, ktorí jej oznámi, že ich rodičia sú mŕtvi. Preto nebolo jasné, čo by toto malo priniesť divákovi, obzvlášť v mladšom veku. Okrem ekológie v bábkovej inscenácii Tajomstvo oceánu nebol nijaký odkaz. A súvis Tajomstvo oceánu, ktoré vyplýva z názvu divák podľa deja nemá ako pochopiť. Taktiež nemá ako pochopiť prečo sú chobotnica a medúzy vyrobené z plastových sáčkov, pričom sa už dokonca stráca aj odkaz na ekológiu. Dej a idea hry dieťaťu neprinášajú zmysel. Scénická zložka spočívala v papierových koráboch, kde už odkaz na ekológiu je. Pre diváka pestrá scéna prináša pocit podmorského sveta a vie ju pochopiť aj mladší divák. Tým, že počas predstavenia sa nekonali žiadne veľké dejové alebo scénické prestavby, pokojné melódie to miestami obohacovali. Hudobná zložka, kde jeden z hercov hral na gitare alebo xylofóne a herečka spievala. Táto zložka sa využívala najmä pri presunoch hlavnej hrdinky Gerdy. S hudobnou zložkou sa však dalo vyhrať aj viac, pričom by mohla smerovať k interakcii, ktorú by ne jeden detský divák privítal. Nakoľko je hra podľa autorov určená deťom, interakcia s nimi bola minimálna. Práca hercov, ktorí vyzerali maximálne znudene, pre diváka pôsobila podobným pocitom, hlavne to malo dopad na celý priebeh hry. Inscenácii chýbal temporytmus a energia. Prejav herečky s bábkou bol tak neutrálny, že mnohí dospelí sme mali čo robiť, aby sme si ustrážili pozornosť. Preto si možno viacerí z nás kládli otázku: „Pre koho vlastne táto inscenácia komunikuje?“